

Dosarul nr.1ra-2125/2021
1-20138822-01-1ra-16112021

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

02 februarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Țurcan Anatolie și Plămădeală Ghenadie,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Gonța Maxim în numele inculpatului Cerneaga Ion, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 septembrie 2021, în cauza penală în privința lui

Cerneaga Ion xxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 05.11.2020 – 23.06.2021;

Instanța de apel: 22.07.2021 – 07.09.2021;

Instanța de recurs: 16.11.2021 – 02.02.2022.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 23 iunie 2021, pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, Cerneaga Ion a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art.90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 3 ani.

A fost dispusă încasarea de la Cerneaga Ion în beneficiul statului suma de 30,19 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat că Cerneaga Ion, știind cu certitudine că conform Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009, și anume art.14 lit. a) care prevede că „conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate”, la 01.10.2020, ora 03:58 min., conștientizând caracterul ilegal și social periculos al acțiunilor sale, acționând cu intenție directă, știind cu certitudine că se află în stare de ebrietate alcoolică, a condus automobilul de model "Nissan" cu numere de înmatriculare XXXX, până la intersecția 2 str. Spicului cu str. Ialoveni, mun.

Chișinău, unde a fost stopat de către colaboratorii Inspectoratului Național de Securitate Publică al Inspectoratului General de Poliție.

Fiind suspectat în conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, Cerneaga Ion, în scopul stabilirii gradului stării de ebrietate și a naturii ei, a fost supus alcooltestului "Drager 7510", proba cu nr.531 din 01.10.2020, constatându-se conform certificatului electronic o concentrație de alcool în mărime de 0,71 mg/l în aerul expirat, iar conform procesului-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei nr.9135 din 01.10.2020, s-a stabilit că concentrația de alcool în sânge la acesta este de 1,09 mg/l, care conform prevederilor art.134¹² alin.(3) Cod Penal, se atestă ca stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Acțiunile inculpatului Cerneaga Ion au fost încadrate în baza art.264¹ alin.(1) Cod penal, conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

În cadrul examinării cauzei penale în ședința de judecată în instanța de fond s-a constatat o circumstanță nouă care a impus modificarea învinuirii în sensul agravării, și anume faptul că inculpatul a săvârșit infracțiunea incriminată, fiind privat de dreptul de a conduce mijloace de transport, or potrivit informației Agenției Servicii Publice cu nr.01/2939 din 23.03.2021, permisul de conducere național al RM cu nr.xxxx cu categoriile "A", "B", deține statut "Nimicit prin act".

Prin ordonanța procurorului din 28.04.2021 s-a dispus modificarea învinuirii în sensul agravării, astfel, prin acțiunile sale, Cerneaga Ion a comis infracțiunea prevăzută de art.264¹ alin.(4) Cod penal, conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, săvârșite de către o persoană care nu deține permis de conducere.

3. Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, procurorul a declarat apel prin care a solicitat casarea parțială a acesteia cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Cerneaga Ion în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului a invocat, că pedeapsa aplicată este prea blândă în sensul aplicării față de inculpat a prevederilor art.90 Cod penal, considerând că această soluție este una greșită și care nu corespunde scopului pedepsei penale de corectare și reeducare a inculpatului.

Acuzatorul consideră că pedeapsa stabilită inculpatului este vădit neproportională celor comise și urmările produse, aplicată cu abatere de la criteriile generale de individualizare a pedepsei, prevăzute de art.75 Cod penal, iar aplicarea pedepsei neprivative de libertate nu-și va produce efectul, pentru ca inculpatul să-și facă concluziile necesare de a nu comite în continuare abateri de la prevederile legii penale. Prima instanță a dat o apreciere subiectivă și neargumentată ce ține de aplicarea art.90 Cod penal, or, pedeapsa aplicată de prima instanță, nu va contribui la realizarea scopului pedepsei penale și anume corectarea și reeducarea persoanei care a comis infracțiunea dată, precum și curmarea și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

3.1. Avocatul Gonța Maxim în numele inculpatului, a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia în latura penală, în partea stabilirii pedepsei, cu adoptarea unei noi soluții prin care lui Cerneaga Ion, prin aplicarea prevederilor art.364¹ Cod de procedură penală, să-i fie stabilită pedeapsă minimă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, și trecerea în contul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 30,19 lei.

În motivarea apelului a invocat, că prima instanță nu a acordat deplină eficiență principiilor de aplicare a pedepsei, prevăzute de art.61 Cod penal, astfel că la stabilirea pedepsei, nu a ținut cont de faptul că inculpatul a recunoscut vina și s-a căit sincer de cele săvârșite, din care motiv consideră că urmează să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

A menționat apărarea că, prima instanță eronat a ajuns la concluzia că inculpatul anterior a fost condamnat pentru infracțiune similară și că pedeapsa aplicată acestuia și anume munca neremunerată în folosul comunității nu și-a atins scopul de reeducare, or, prin sentința din 07.12.2015 emisă de către Judecătoria Căușeni, inculpatul Cerneaga Ion nu a fost condamnat la pedeapsă cu munca neremunerată în folosul comunității, acestuia i-a fost aplicată o pedeapsă sub formă de amendă de 375 u.c. care a și fost executată integral.

Consideră că prima instanță neîntemeiat a reținut drept circumstanță agravantă art.77 alin.(1) lit. a) Cod penal, or prin sentința din 07.12.2015 emisă de către Judecătoria Căușeni, inculpatul Cerneaga Ion a executat integral pedeapsa, iar la momentul săvârșirii infracțiunii antecedentul penal era stins.

Cu referire la cheltuielile judiciare în sumă de 30,19 lei, a menționat că acestea urmează a fi trecute în contul statului, or, potrivit art.100 alin.(2) Cod de procedură penală și art.6 § 2 CEDO, sarcina probațiunii vinovăției este pusă pe seama organului de urmărire penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 septembrie 2021, a fost respins apelul avocatului, ca fiind nefondat, a fost admis apelul procurorului, casată parțial sentința, în partea stabilirii pedepsei, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Cerneaga Ion recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(4) Cod penal, și condamnat la 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis – a fost exclusă aplicarea art.90 Cod penal, urmând ca Cerneaga Ion să execute pedeapsa cu închisoare în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

4.1. În motivarea soluției emise, instanța de apel a menționat că, în urma analizei materialelor cauzei, în raport cu normele relevante la caz, a constatat că, prima instanță a îndeplinit strict cerințele dispozițiilor art.364¹ alin.(1) Cod de procedură penală, opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate, nu a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, fapt ce condiționează concluzia că, instanța de apel nu este în drept a reține o altă situație de fapt decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță.

Astfel, instanța de apel a reținut că prima instanță a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate în faza de urmărire penală, acceptate de inculpat, o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenții, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Cerneaga Ion în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal.

Referitor la pedeapsă, instanța de apel a apreciat că există temei legal pentru casarea sentinței întrucât, la soluționarea chestiunii respective nu s-a acordat deplină eficiență dispozițiilor art.art.7, 61, 75 Cod penal, pedeapsa stabilită de prima instanță fiind prea blândă în raport cu circumstanțele de drept și de fapt stabilite pe cauză, precum și reieșind din gravitatea faptei infracționale săvârșite de către inculpat.

Instanța de apel a considerat, că prima instanță greșit și-a motivat soluția de individualizare a executării pedepsei în privința inculpatului Cerneaga Ion și nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, susținând o poziție eronată în ce privește aplicarea față de inculpat a dispoziției art.90 Cod penal. Discordanța între cele reținute de instanță și conținutul real al circumstanțelor cauzei, precum și ignorarea unor aspecte evidente, au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii premature și greșit motivate în privința aplicării pedepsei cu executarea suspendată.

În această ordine de idei, instanța de apel a conchis că, soluționând chestiunea privind stabilirea și individualizarea pedepsei urmează a se ține cont de gravitatea infracțiunii și pericolul social al faptelor săvârșite de către inculpat, de personalitatea inculpatului, astfel, necesită excluderea aplicării prevederilor art.90 Cod penal, pentru a fi posibilă atingerea scopurilor pedepsei.

Cu privire la solicitarea apărării privind aplicarea unei pedepse mai blânde și anume munca neremunerată în folosul comunității, instanța de apel a apreciat ca fiind neîntemeiată, precizând că în cadrul cercetării judecătorești s-a stabilit că, Cerneaga Ion a comis aceeași faptă pentru a doua oară, fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de amendă prin sentința Judecătoriei Căușeni din 07 decembrie 2015, ceea ce denotă că inculpatul nu a pășit pe calea corijării prin prima sentința de condamnare, dar a comis o altă faptă ilegală, cu intenție.

Totodată, instanța de apel, a reținut că inculpatul Cerneaga Ion a condus mijlocul de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, fără a deține permisul de conducere, fapt ce denotă că acesta nu a conștientizat fapta în sensul unei eventuale urmări grave.

Cu referire la cheltuielile judiciare suportate pentru efectuarea alcooltestului „Drager 7510”, în sumă de 30,19 lei, instanța de apel a menționat că prima instanță justificat și întemeiat a dispus încasarea acestora din contul inculpatului Cerneaga Ion, or, acestea sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Reținând prevederile art.art.142 alin.(1), 143 alin.(1) pct. 6), 227 și 229 Cod de procedură penală, art.75 alin.(3) din Legea cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar nr.68 din 14 aprilie 2016, precum și faptul că prin Legea

Parlamentului nr.316 din 22 decembrie 2017, a fost abrogat art.143 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de apel a constatat că potrivit materialelor cauzei penale, se atestă că una din probele ce confirmă vinovăția inculpatului Cerneaga Ion, este inclusiv testarea cu alcooltestul „Drager 7510” nr.531 din 01.10.2020, pentru efectuarea căruia au fost suportate cheltuieli în sumă de 30,19 lei, din care motiv instanța de apel a conchis că cheltuielile judiciare în sumă de 30,19 lei, urmează a fi încasate din contul inculpatului Cerneaga Ion în beneficiul statului, întrucât la momentul efectuării acțiunilor de urmărire penală, aceste cheltuieli au fost suportate de stat, deoarece procesul penal era guvernat de principiul prezumției nevinovăției, or, în cadrul cercetării judecătorești a fost dovedită pe deplin vinovăția inculpatului, astfel că ultimul urmează să recupereze cheltuielile judiciare suportate de stat pentru efectuarea alcooltestului.

5. Avocatul Gonța Maxim în numele inculpatului, în temeiul art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicită casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, într-un alt complet de judecată. Apărarea susține că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul părții apărării, expunându-se evaziv și neclar, fără a examina chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Astfel, consideră apărarea că, instanțele de fond, nu au dat o apreciere juridică corectă probelor, calificând incorect acțiunile lui Cerneaga Ion.

Susține apărarea că, acțiunile inculpatului corect urmau a fi încadrate juridic conform art.264¹ alin.(1) Cod penal, iar conținutul informației Agenției Servicii Publice nr.01/2939 din 23.03.2021, în baza căreia s-a agravat învinuirea, este una formală și incertă.

Recurentul nu este de acord nici cu încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare, considerând că acestea urmează a fi suportate de către stat.

6. Procurorul a depus referință la recursul declarat de partea apărării, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

În opinia procurorului, instanța de apel în mod concludent a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept, or, aceasta nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate în recurs.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal menționează că potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute

prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din textul recursului declarat, Colegiul penal constată că partea apărării invocă în calitate de temei pentru recurs prevederile art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Însă din esența criticilor invocate, rezultă că recurentul nu este de acord cu modalitatea de apreciere a probelor și cu soluțiile instanțelor de fond privitor la condamnarea inculpatului în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal, menționând că în acțiunile inculpatului Cerneaga Ion nu se întrunesc elementele infracțiunii incriminate, motiv care se subscrie temeiului de casare prevăzut la art.427 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept prevăzute de art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată, că astfel de erori de drept nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.art.414 alin.(1) și (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și hotărârea adoptată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, iar motivarea soluției fiind în corespundere cu dispozitivul hotărârii, acesta fiind clar.

Însă, în raport cu alegațiile recurentului, invocate în cererea de recurs, Colegiul penal constată că instanța de apel a adoptat o decizie legală și întemeiată, care corespunde tuturor exigențelor legislației procesual penale.

Cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs evidențiază că la etapa judecării recursului nu se analizează conținutul mijloacelor de probă, nu se dă apreciere materialului probator și nu se stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de grad inferior, aceasta fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond. Din atare considerente, Colegiul penal nu va analiza și verifica probele administrate în cauză.

Concomitent, instanța de recurs conchide că, în speța supusă judecării nu s-a constatat discrepanță între cele reținute de instanțele de fond în vederea stabilirii vinovăției inculpatului Cerneaga Ion și conținutul real al probelor sau ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o redă.

De altfel, simplul fapt că pot exista două puncte de vedere distincte cu privire la modul de apreciere a probelor nu este un motiv suficient și plauzibil pentru a dispune rejudecarea unei cauze penale, după cum solicită apărarea.

Deci, instanța de recurs consemnează, că instanțele ierarhic inferioare, au conchis corect că în speța dată au fost administrate și prezentate instanței probe verosimile, pertinente și concludente, care demonstrează vinovăția inculpatului în

săvârșirea infracțiunii incriminate, acestea fiind apreciate în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală.

Astfel, alegațiile recurentului precum că probatoriul administrat la materialele cauzei penale nu demonstrează vinovăția inculpatului Cerneaga Ion învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(4) Cod penal, instanța de recurs le apreciază ca fiind neîntemeiate.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept prevăzute de art. 427 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, potrivit căreia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când nu au fost întrunite elementele infracțiunii, instanța de recurs menționează, că potrivit art.113 alin.(1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul penal reține că, acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Potrivit materialelor cauzei, de către prima instanță inculpatul Cerneaga Ion a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute art.264¹ alin.(4) Cod penal, conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, săvârșite de către o persoană care nu deține permis de conducere, soluție care a fost menținută și de către instanța de apel.

La examinarea cauzei, instanța de apel a conchis că, prima instanță corect a stabilit situația de fapt și a încadrat acțiunile reținute în privința inculpatului Cerneaga Ion în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal, or, prima instanță a dat o apreciere corectă probatoriului administrat în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității în coroborare cu declarațiile date în ședința de judecată.

Așadar, nu pot fi reținute argumentele apărării precum că acțiunile inculpatului corect urmau a fi încadrate juridic conform art.264¹ alin.(1) Cod penal, iar conținutul informației Agenției Servicii Publice nr.01/2939 din 23.03.2021, în baza căreia s-a agravat învinuirea, este una formală și incertă, or, argumentele apărării despre nevinovăția inculpatului în săvârșirea faptei incriminate se combat prin totalitatea de probe cercetate în ședința de judecată care demonstrează incontestabil vinovăția inculpatului de cele incriminate.

Totodată, se accentuează, că în cadrul examinării cauzei penale în ședința de judecată în instanța de fond s-a constatat o circumstanță nouă care a impus modificarea învinuirii în sensul agravării, și anume faptul că inculpatul a săvârșit infracțiunea incriminată, fiind privat de dreptul de a conduce mijloace de transport, or potrivit informației Agenției Servicii Publice cu nr.01/2939 din 23.03.2021, permisul de conducere național al RM cu nr.xxxx cu categoriile "A", "B", deține statut "Nimicit prin act".

Prin ordonanța procurorului din 28.04.2021 s-a dispus modificarea învinuirii în sensul agravării, astfel, prin acțiunile sale, Cerneaga Ion a comis infracțiunea prevăzută de art.264¹ alin.(4) Cod penal, conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, săvârșite de către o persoană care nu deține permis de conducere.

Astfel, alegațiile apărării în acest sens nu generează modificarea învinuirii inculpatului Cerneaga Ion precum s-a solicitat în cererea de apel și de recurs.

Colegiul penal, analizând materialele cauzei în raport cu argumentele invocate de către recurent, conchide că instanța de apel, menținând soluția primei instanțe, la judecarea apelului a respectat prevederile art.414 Cod de procedură penală, în mod întemeiat a ajuns la concluzia corectitudinii încadrării juridice a acțiunilor inculpatului Cerneaga Ion, astfel corect concluzionând că în acțiunile inculpatului sunt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(4) Cod penal, soluție pe care instanța de recurs o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară, deoarece soluția instanței de apel este pe deplin conformă circumstanțelor de fapt și de drept stabilite, precum și practicii judiciare constante.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*a se vedea, în special, cauzele Garcia Ruiz v. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999; Helle v. Finlanda, hotărârea din 19 decembrie 1997*).

Totodată, în concepția Curții Europene, art.6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „*lipsit de șanse de succes*” (*cauza Van de Hurk v. Olanda, nr. 16034/90 din 19 aprilie 1994, Immeubles Groupe Kosser v. Franța, nr. 38748/97 din 09 martie 1999*).

Prin urmare, Colegiul penal conchide că în speță nu a fost constatată existența erorii de drept prevăzută la art.427 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală.

Cu referire la solicitările recurentului privind necesitatea respingerii cererii părții acuzării de încasare a cheltuielilor judiciare din contul inculpatului, Colegiul penal reține că prin Legea nr.316 din 22 decembrie 2017, în vigoare din 09 februarie 2018 (publicată în Monitorul Oficial cu nr. 40-47 art.108 din 09 februarie 2018), a fost abrogat alin.(2) art.143 Cod de procedură penală, care prevedea că, plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin.(1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat, iar în sensul dat urmează a fi notat că potrivit prevederilor art.229 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare.

Având în vedere că cheltuielile judiciare pentru efectuarea alcooltestului

„Drager 7510” nr. 531 din 01.10.2020, compensarea cărora a fost solicitată din contul inculpatului, au fost suportate după intrarea în vigoare a prevederilor Legii nr. 316 din 22 decembrie 2017 și ținând cont că nu au fost constatate careva impedimente privind încasarea din contul inculpatului a sumei respective, se ajunge la concluzia că soluția instanței de apel raportată la prevederile art.art.227, 229 alin.(1)-(3), 143 Cod de procedură penală, este corectă și motivată.

Față de cele ce preced, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei nu a comis erori de drept, care ar impune casarea deciziei recurate, motiv din care se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat de către avocatul Gonța Maxim în numele inculpatului Cerneaga Ion, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În temeiul art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Gonța Maxim în numele inculpatului Cerneaga Ion, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 septembrie 2021, în cauza penală în privința lui *Cerneaga Ion xxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 03 martie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie